Ч. 29 Четвер 7 (20) лютого 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З парляментарних комисий. — Рада державна. — Полуднево-африканьска війна.)

Буджетова комисия палати послів предложила вже палаті загальне справоздане о державнім буджеті на сей рік і закон фінансовий. Єсть се від р. 1897 перше загальне буджетове справоздане, а сегорічний буджет від пятьох літ першим буджетом, до котрого полагодженя приступає палата послів в конституцийний спосіб. Ґенеральним референтом буджету єсть др. Катрайн. Справоздане розпочинає ся від погляду на пятилітний час без парляментарних буджетів, і констатує, що від того часу видатки збільшили ся о 308 міліонів корон, а доходи о 307 міліонів. Приріст видатків в тім пятилітю називає справоздане нечуваним. Справоздане виказує відтак, в якій мірі припадає приріст доходів на поодинокі відділи. В наслідок ухвал і внесень комисиї буджетової, буджетовий прелімінар на рік 1902 замикає ся надвишкою не 843.000 корон, а надвишкою 1,065.000 корон.

В палаті послів появило ся передвчера справоздане підкомітету посольскої комисиї зелізничої в справі удержавнюваня зелізниць в Австриї. Справоздане підносить ухвалу тіснійшого комітету, що домагає ся удержавненя всіх приватних зелізниць в Долитавщині, а іменно північно-західної зелізниці, шляхів товариства зелізниць державних і зелізниці північної Ціс. Фердинанда. Що до послідної зелізниці, взиває справоздане правительство, аби старало ся всіми силами перевести єї удержавнене з днем 1 січня 1904. Крім того справоздане поручає правительству, аби розважило, чи не було би відповідним предложити закон о удержавнюваню зелізниць взагалі.

Вчерашне засідане палати послів розпочало ся по год. 12-ій в полудне. Президент палати ґр. Феттер забравши голос, пригадав торжество золотого весіля Найдост. Архикнязя Райнера і піднісши єго заслуги коло держави, висказав іменем палати желаня для архикняжої пари. Тої промови вислухали посли стоячи. Відтак повідомив президент о зложеню мандату пос. Романовичем і о тім, що правительство внесло предложене в справі стану облоги в Триєсті. — П. Президент міністрів др. Кербер забравши голос, заявив, що держачи ся обітниці, зложеної на послідпім засіданю, хоче подати палаті обширний опис подій в Триєсті. Бесідник доказує, що супротив ґрізної небезпечности, правительство мусіло імити ся найострійших средств. Підносить з вдоволенем, що потвердив ся єго перший здогад, а іменно, що виновниками розрухів не були робітники. Відтак відчитав п. міністер обширний опис звістних подій в Триєсті. — По міністрі вніс пос. Катрайн, аби зараз на тім засіданю перевести дискусию над правительственним предложенем. На то заявив президент палати ґр. Феттер, що в тій самій справі поставив нагле внесене пос. Елленбоґен, взиваючи правительство, аби безпроволочно знесло стан облоги і засуспендовало Намістника в Триєсті. Президент предложув, аби над обома внесенями, що дотикають тої самої справи, раджено відразу. Палата згодила ся і відтак оба внескодавці промовляли за своїми внесенями.

По дискусиї, веденій дуже пристрастно, приступлено до голосованя, в котрім внесене социялістів, аби комисия вже в трех днях здала справу і аби візвано правительство до засуспендованя намістника ґр. Ґоеса відкинено, натомість принято внесене Катрайна, аби комисия до 8 днів здала справу разом з додатком пос. Дершатп, аби комисия займала ся також питанем, о скілько проголошене стану облоги було оправдане. Комисия вибрана до розсліду тої справи, складає ся з 37 членів. — По обговореню справи забурень в Триєсті, розпочала ся дискусия над босаньскими зелізницями. Слідуюче засідане відбуває ся нині.

Послідні вісти з полудневої Африки зробили анґлійских міністрів готовійшими до мирових переговорів, як всякі письма голяндского правительства. Анґлійске правительство хоче — як звістно — закінчити війну за всяку ціну перед коронацию короля Едварда. А позаяк до того торжества лишило ся ледве чотири місяці часу, то льорд Кіченер напружив всі сили, аби зловити найнебезпечнійшого Бура — Девета. Постепенно згромаджено в Оранії 23 анґлійских відділів в силі 40.000 людий. Ті всі войска окружили перстенем Девета, що стояв на чолі не цілих двох тисячів Бурів.

---

19) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

У всіх кутах комнати стояли статуи. Три представляли тебаньску трійцю: Амона, Мута і Хунзу, а четверта покійного батька проводирового. Перед кождою був маленький жертвенник з ямками, в котрі були поналивані пахущі есенциї. На дерев'янім поставци стояли маленькі фіґурки божків і богато амулетів, а в кількох мальованих скринях лежала одіж, прикраси та письма проводиря. Посеред комнати стояв стіл з кількома стільчиками, подібними до табурстів.

Коли Паакер увійшов до сеї комнати, застав єї осьвічену лямпами, а великий пес вискочив до него і став ласити ся коло него. Він позволив єму скакати в гору по собі, перевернув єго на землю, позволив єму ще раз скакати, а відтак поцілував єго в єго розумну голову.

Коло постелі лежав старий мурин величезної будови тіла і спав твердим сном. Паакер трутив єго ногою і крикнув до пробудившого ся:

— Мені хочесь їсти!

Сивий мурин встав поволи і вийшов з комнати.

Скоро могар лишив ся сам один, виймив із за пояса флящину з любовним напитком, придивляв ся їй ніжненько, а відтак сховав єї до скринки, де було богато флящинок зі сьвятими оліями, котрі приношено богам на жертву.

Він привикк був що вечера наливати в ямки на жертвенниках сьвіжих есенций та вклякати перед образами божків і молити ся.

Нині станув лиш перед статуою свого батька, поцілував єї в ноги і замуркотів: Нехай стане ся так, як ти того хотів. Женщина, котру ти мені призначив, буде таки жінкою твого найстаршого сина!

Відтак став він ходити по комнаті, і роздумував над тим, що нинішний день єму приніс.

Наконець пристанув з заложеними навхрест руками перед образами божків так зухвало, як той подорожний, що нагнав якогось злого провідника і хоче сам собі шукати дороги.

Єго очи впали на стріли над постелию; він усьміхнув ся, і вдаривши кулаком в широкі груди, крикнув: Я, я, я!

Пеэско, котрий гадав, що то пан кличе єго до себе, прискочив до него. Він єго відогнав і сказав: Коли стрітиш ґієну в пустини, то кидаєш ся на ню, і не чекаєш, аж єї досягне моя списа, а коли боги, мої пани, не кваплять ся, то я сам буду доходити свого права; а ти — говорив він дальше, обернувшись до статуи свого батька, — помагай мені!

Ту єго розмову з собою самим перебили єму невільники, що внесли вечерю.

Паакер розглянув ся по всіляких стравах, які єму приготовив кухар, і спитав: Кількож разів маю казати, щоби мені не робити богато всіляких, лиш одну а велику страву? А вино де?

— Ти звичайно єго й не рушиш, — відповів старий мурин.

— Але нині кортить мене напити ся, — сказав проводир. — Принеся мені один із тих старих збанків з червоним какемским [1]) вином.

Невільники подивились здивовані один по другім, принесли вина, а Паакер пив одну чарку за другою. Коли слуги вийшли від него, відозвав ся найсьміливійший із них: „Наш пан иншим разом жре як лев а не як комар; а нині....

— Держи язик за зубами! — відозвав ся єго товариш, — та ходи на подвірє, бо Паакер казав нам дати нині пива. Мабуть Гатгори десь єго стрітили!

Видко, що події сего дня мусіли глибоко вплинути на внутрішне житє королівского проводиря, бо він, найтверезійший із Рамзесових борців, котрий не знав, що значить упити ся, та уникав бенкетів своїх воєнних товари-

---

[1]) Какем було місце недалеко ступенної піраміди коло Сакарах в Мемфіскій некрополі, де в старині мабуть управляно вино, бо згадує ся часто про червоне вино з Какем.

По двомісячній нагінці одержало міністерство війни в Анґлії радістну вість, що Девет цілковито окружений і вже тепер не викрутить ся з лапки. Тимчасом тиждень пізнїйше довідав ся той сам уряд з жалем, що Девет таки висвободив ся. Він нагнав на зубчасті дроти, котрі лучать один анґлїйский бльокгавз з другим стадо волів, а ті попереривавши дроти промостили єму дорогу. Девет утратив всего трех вояків і опинив ся поза анґлїйскими войсками Тепер Кіченер знов не знає, де він подів ся.

Новинки.

Львів дня 19-го лютого 1902.

— Краєва рада шкільна ухвалила на засїданю дня 10 с. м. іменувати в народних школах: о. Іл. Левицкого гр.-кат. катехитом 3-кл. вид. школи муж. полученої з народною в Сокали; Евст. Ґалевича, управителем 2-кл. школи в Рончині; Софію Новаківску мол. уч. 2-кл. школи в Спитковичах; Стан. Джимуховску мол. уч. 5-кл. школи жін. в Буску; Мар. Урґівну мол. уч. 5-кл. школи жін. в Камінці. — учителями і учительками шкіл 1-кля сових: Мих. Бартлївну в Брухнали, Алекс. Кулинича в Боровій, Ярославу Білоусову в Новосілках, Ол. Мжиґлодску в Льошелеві, Ів. Павелкова в Станині, Фрид. Шеппа в Гаруні, Клем. Марковича в Луках долішних, Ігн. Стичиньского в Горицях, Мик. Недвіля в Городищу цетнарскім, Мар. Олехівску в Домбрівках; — перенести: Стан. Стельмахевича з Домбрівок бреньских до Тихого; Ол. Стирецку з Дидятич до Бурчиць старих; Мар. Квятковску з Клебанівки і Іл. Ґеруса з Ваньова до Цеглова; Елеон. Сленчкову і Стан. Сленчка з Баранова до Стрижова, Франц. Осташевского і Ол. Осташевску зі Стрижова до Баранова; Ант. Вжесьньовского з Волї буховскої до Волї пелкиньскої; Ґуст. Чосниківского і Авґ. Чосниківску з Кальварії до Затора; Андр. Палиса з Ланьцута до Мельца.

— З Рогатина. Дня 27-го н. ст. лютого о 1-ій годині пополудни відбудуть ся в Рогатині в сали Ради повітової загальні збори рогатиньскої філії „Просьвіти“ з слїдуючим порядком дневним: 1) Справозданє видїлу з дїяльности філії за час від послїдних загальних зборів до тепер. 2) Вибір нового видїлу. 3) Виклад о садівництві і огородництві о. Ант. Глодзиньского. 4) Внесеня членів. — По зборах під вечер відбуде ся в сали польского „Сокола“ музикально-вокальний вечер в роковини Тарасові з слїдуючою програмою: 1) Вступне слово. 2) Шевченко-Вербицкий: „Завіщанє“ (хор міш.) 3) „Ой чого ти почорнїло“ (хор муж.) 4) Шевченко: „Тополя“ (деклямация). 5) Шевченко: „Минули лїта“ (сольо тенорове). 6) Лермонтов-Пауфлер: „Сон“ (сольо басове). 7) Шевченко: „Думи мої“ (хор муж.) 8) Шевченко: „Посланіє“ (деклямация). 9) „Продукция на цитрі“ (оо. К. і К.) 10) Вахнянин: „Урра у бій“ (хор. муж.) — Чистий дохід з вечерка оберне ся на фонд будови „Народного Дому“ в Рогатині, а вступ від особи 2 К, від селян 50 с.

— З Коломиї пишуть нам: Товариство „Родина“ в Коломиї устроює в суботу дня 22-го лютого вечер з танцями. Вечер відбуде ся в сали „Народного Дому“ ул. Костюшка II. поверх. — Початок о годині 8-ій вечером.— Стрій візитовий. Вступ від особи 1 кор.

— IV-ий з'їзд славяньских дневникарів відбуде ся в Люблянї в днях 18-го і 19-го мая, отже припадає на час, коли цїла Країна покрита прегарною зеленю. Комітет з'їзду аранжує кілька прогульок в найприроднїйші околицї Країни та до цікавійших місць, приміром до печери в Постойній (Адельсберґу). На чолї комітету стоять: др. Кароль Трільбер, редактор часописи Slovenski Narod і др. Євген Лямпе, редактор журнала Dom in Svet. Вони приймають зголошеня і удїляють всяких інформаций.

— З Бобреччини пишуть нам: Дня 16-го лютого відбула ся в Трибоківцях відкрите читальні „Просьвіти“, заснованої заходами о. Левицкого. На зборах явило ся звиж 500 людий з Трибоковець і сусїдних сіл. З бесїд годить ся згадати красноріЧиві промови о. Левицкого і місионаря о. Ортиньского. В часї зборів вписало ся до товариства кількадесять членів.

— Товариство міщан „Руска Хата“ в Станиславові устроює „Вечерниці“ з танцями в суботу дня 22-го н. ст. в сали „Рускої Бесїди“ при улици Собіского ч. 28. Початок о 7-ій години вечером. Стрій домово-святочний. Вступ для П. Т. членів 40 кр., для нечленів 50 кр., родини з 3 осіб 1 зр. Чистий дохід призначений на власну хату. — За комітет: Др. Янович, И. Полотнюк, М. Рибчук, П. Лїстовска, М. Карановичева. Вступ за оказанем запросин.

— Про землетрясенє на Кавказї наспіли вже близші вісти. В місті Шемаха згинуло не 200 а 2000 людий, а завалило ся і по части згоріло 4000 домів. В Шемахскім повіті навістило землетрясенє 34 сіл. Але найзамітнїйше зі всего, що коло села Мараса, на всхід від Шемахи утворив ся вулькан, а земля, яка усунулась з горбів, сперла ріку Ґеончайку, котра в наслідок того зробила собі инше русло. З Баку вислано баталіон стрільців і кілька рот саперів з 200 наметами до Шемахи.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Ради господарскі.

— Управа ростин господарских (IX). Озимину треба сіяти так вчасно, щоби в земли було ще досить тепла, і ростини могли не лиш добре зійти, але й розкорінити ся. Скоро менше тепла як 5 степенів, то ростини перестають вже рости. Ярі ростини сіє ся з весни тогди, скоро земля достаточно підосхла, а то пізнати по тім: Коли набрати жменю землї і стиснути, а зробить ся зліплена грудка, на котрій значно всї пальцї, то земля ще за вогка; коли же по отвореню руки земля вже розсипає ся, але видко ще, що она має вогкість в собі, то добра до засіву. В першій половині мая, скоро вже не можна побоювати ся приморозків, сіє ся: кукурудза, просо, фасоля, гречка, коноплї, огірки і гарбузи. Ріпак озимий сіє ся звичайно під конець липня або з початком серпня. — До сійби треба вибирати о скілько можна як найдогіднїйше верема, а не держати ся, як то дуже часто наші люди роблят, якихсь забобонів, або якогось дня

шів, сидів нинї аж до півночи сам один і пив, пив аж до безтяму.

Наконець схопив ся, пустив ся вздовж ліжка і відслонив занавісу, що заслонювала нижу в головах постелї. Показала ся статуа якоїсь женщини з прикрасами на голові і ознаками богинї Гатгор, зроблена з помальованого всїлякими красками ваннякового каменя.

Лице тої богинї було подібнїсеньке до личка жінки Мени.

Чотири роки тому назад приказав був король якомусь різбареви зробити образ богинї з любеньким личком молодої жінки свого поводатора, а Паакерови удало ся роздобути другу статуу, зроблену після тої.

Тепер вкляк він на постіль, споглядав зі сльозами в очах на статуу, оглянув ся довкола, чи він сам, притулив широкі свої губи до делїкатних студених камінних уст, поклав ся і заснув не розібравшись анї не сказавши погасити лямпи в комнатї.

Неспокійні сни мучили єго душу, а коли зачинало свитати, приснило ся єму щось так страшного, що він аж заверещав як би не своїм голосом так, що старий невільник, котрий разом з псом поклав ся був коло постелї, схопив ся перепуджений і закликав єго по імени, щоби єго розбудити, і пес аж завив.

Паакер пробудив ся з болем голови Сон, що єго так занепокоїв, стояв єму живо перед очима і він старав ся єго собі запамятати, щоби опісля спитати якогось гороскопа, що він має значити. По вчерашних повних надїй улувах став він тепер якийсь засумований і чогось було єму лячно.

Із сьвятинї Амона доходили до єго комнати ранні пісні мов би напоминаючим єго голосом, і він каяв ся тепер грішних гадок та постановив здати свою судьбу на волю богів і відказати ся маґічних штук.

Після свого звичаю пішов він до купелї, що вже була для него готова.

Підчас коли тепла вода хлюпотала довкола него, стала єму ще живійше пригадувати ся Неферт та й той любовний напиток, але не той, котрого він їй зразу не хотів дати, але той, котрого їй опісля дїйстно дав, а котрий мабуть тепер міг вже показати свою силу.

Любов ставила єму перед очи рожеві образи, а ненависть червоні як кров. Він силував ся вирвати ся від тої принади, що чим раз кріпше і кріпше єго обмотувала, але з ним дїяло ся таке, як з тим чоловіком, котрий попавшись в багно западає в него тим глубше, чим більше рве ся видобути ся з болота.

Чим висше підходило сонце, тим більше росла в нїм відвага до житя і довіре до себе самого, а коли він надягнувши на себе найпишнїйше одїнє мав виходити з хати, відзискав був знову той настрій духа, в якім був вчера, рішив ся знову доброти ся до своєї цїли і без богів а хоч би навіть і против їх волї.

Могар вибрав дорогу, а він не завертав ся нїколи, скоро раз знайшов таку, яка після єго думки була добра.

Глава девята.

Сонце стояло в полудне. Проміне єго не заходило на вузкі і тїнисті улицї міста живих в Тебах, але за то палило мов огнем на широкій підсипаній улици, що вела до королївскої палати, а на котрій в сю пору було звичайно дуже мало людий.

Нинї товпили ся на нїй і люди, що ішли пішки, і вози і їздцї та двигарі носилок.

В однім або другім місци зливали голї мурини улицю водою із бордюгів, але порох, який єї вкривав мов би сухою мракою і улицю і людий, що ішли не лиш з міста, але й з пристанї, де звичайно ставали лодки жителїв некрополї.

В резиденциї фараонів заворушилось було незвичайно, бо як би вихром рознеслась була чутка, котра як в хатах убогих так і в палатах вельмож викликала однакові обави і надїї.

Досьвіта приїхали були три кінні післанцї з королївского табору і привезли три міхи листів [2]) та станули перед палатою намістника.

Як по довгїй посусї люди в селї дивлять ся в гору на чорні тучеві хмари, що збирають ся понад їх головами і можуть спустити оживляючий дощ але й запалюючі громи або град, що все нищить, так і в Тебах вижидали люди з надіями і обавами вістий, що рідко і неправильно надходили з поля війни; бож прецї в тім величезнім місті не було майже анї одного дому, з котрого би батько, син або який кревний не пішов до королївского войска, що вибрало ся на війну в далеких північно всхідних сторонах.

А хоч післанцї з воєнного табору приносили далеко частїйше смуток як радість, хоч позвивані в трубку письма, які они приносили, розповідали далеко частїйше про смерть та покалїчене, як про іменованя на висші степенї, про королївскі дарунки і добичу, то все-таки люди щиро їх вигладали та витали їх з великою радостию.

Коли листи наспіли, то вельможі і бідаки бігли до палати намістника та обступали товпою писарів, котрі роздавали наспівші листи та відчитували вісти призначені до прилюдного оповіщеня і спис тих, що були зранені або погибли.

Нічо не приходить ся чоловікови так трудно зносити, як непевність і звичайно ожидає він злої вісти з більшим напруженем як доброї. Тай післанцї нещастя їдуть скорше, як звістники чогось доброго.

Намістник Анї мав свою резиденцию в бічнім будинку королївскої палати. Поміщеня, в котрих він залагоджував свої справи, окру-

[2]) Стародавні Єгиптияни любили писати листи і богато таких листів зберeглось аж до наших часів. У них була вже й служба розношеня листів та й мали в своїй мові окрему назву на листоносів: „фаі шат“.

в календари, н. пр. длятого, що того а того дня припадає таке а таке сьвято, то аж тогди можна сіяти. Скоро ґрунт приготовлений а веремя догідне, то треба зараз брати ся до сійби. За правило треба собі поставити: не сіяти ніколи, коли на дворі мокро, але й не тогди коли посуха. Хто сіє рукою, повинен на то уважати, щоби на дворі не було вітру. Загально взявши, ліпше сіяти в осени скорше, бо ростини можуть ще перед зимою ліпше розкоріниити ся; лиш на заживних, добре погноєних ґрунтах ліпше єсть сіяти пізнійше, щоби опісля засіви не виприли або не вилягли. — Ростини, котрі потребують довго рости, котрі замолоду поволи розвивають ся, або котрі могли би легко вимерзнути, або наконець, котрі мають делікатнє коріне, котре потребує землї так оброблено́ї як в городї, як н. пр. тютюн, капуста, огірки, і т. п. треба пересаджувати. В такім случаю треба ті ростини сїяти в городї на грядках або ще частїйше в розсадниках. Розсадники найлїпше робити з дошок збитих в скриню, котру треба накривати вікнами, в котрих замість склянних шиб можна прибити грубший білий папір цьвяшками і помастити олієм. Дуже делїкатні ростини, як на примір тютюн, котрі пересаджує ся на поле, треба насамперед „шпилити“, значить ся, виймати з того місця, де були засаджені і пересаджувати рядками, трохи дальше одна від другої в окремім місци в розсаднику, щоби они трохи більше скріпили ся, і аж звідси пересаджувати їх на поле. До пересаджуваня найлїпше виймати ростинки з дрібочкою землї і треба уважати, щоби не поуривати корінців або листя. При пересаджуваню треба уживати копача, робити ним ямку і всаджувати ростинку так, щоби не позагинати корінців, щоби всадити лиш по то місце, де зачинає ся корінь, та щоби землю до коріня притиснути. Наконець треба ще й на то уважати, щоби до пересаджуваня вибрати мірно вохке веремя, отже садити по не великім дощи, або тогди, коли можна дощу сподївати ся. На самім засіяню і пересадженю ще не кінчить ся управа ростин; треба ще знати, як з ними пізнійше обходити ся, як їх плекати та як хоронити від всїляких хороб та шкідників. Але о тім пізнійше.

— **Хто би хотїв завести собі пасїку**, нехай вже тепер старає ся о закупно потрібних пнів і перепитує, де би їх можна дістати, а так само хто би мав пнї на продаж, нехай вже тепер дає о тім знати. Але то не значить, щоби вже тепер спроваджувати пчоли на призначене місце, а треба лиш забезпечити ся, щоби коли прийде пора, можна пнї поставити на місци. Пнї з пасік, що суть близько, на віддаль одного кільометра, мусять стояти вже на місци перед тим днем, коли пчоли зачинають облїтати. Пнї з пасік, що віддалені до двох кільометрів, можна перевозити на нове місце ще й по тім, коли пчоли через кілька днів вилїтали. З дальших сторін треба пчоли завчасу спроваджувати, щоби опісля через посилку не спізнити ся в часї, коли єсть для пчіл найлїпша пожива.

— **Які раси курий для нас найлїпші?** По переду згадали ми що при виборі курий до годївлї треба уважати на то, чи хоче ся мати кури до несеня яєць чи на мясо. До несеня найлїпші **італїяньскі курки**. Кури правдивої італїяньскої раси, коли лиш трохи їх доглядати, несуть ся знаменито; одна курка в другім роцї зносить річно 190 до 200 яєць, підчас коли прості курки зносять не більше як 80 до 120 яєць. А до того буває ще й велика ріжниця у вазї яєць. Коли возьмемо пересічно 100 яєць від простої курки, то они важать трохи більше як 5 кільо, а пересічно 185 яєць від італїяньскої курки важить 12 кільо, отже італїяньска курка, коли возьме ся на увагу скількість і вагу дає більше як два рази тілько що проста. Нинї майже всюди держать поступові господарі по найбільшій части лиш італїяньскі кури. Але при спроваджуваню курий тої раси треба уважати, щоби то була дійстно чиста раса. Когут тої раси важить 2 до 3 кільо, курка $1^3/_4$ до $2^1/_2$ кільо. Голова єсть довга і широка, дзюб досить довгий і сильний. Гребінь у когута повинен бути великий і високий, просто стояти до гори; очи червоні, великі і живі; пиптики у когута добре заокруглені, тоненькі і красно червоні суть довгі у курки коротші; барва піря єсть біла трохи в жовтаво впадаюча, ноги чисто жовті. Але суть і чорняві роди сеї раси і барви подібної як куропатви. У чисто чорних піре сьвітить ся зеленево. З них можна доховати ся мішаних рас. — Другою расою, доброю до несеня суть **гамбурґскі курки**, сріблистої або золотавої барви, з сивими ногами і подвійним гребенем. Они зносять також до 200 яєць річно, але значно менших, бо одно яйце важить 40 до 50 ґр. — На мясо добра анґлійска раса **доркінґи**.

Переписка господарска.

Ів. М. в Ольш.: Кури італїяньскі і гамбурскі та доркінґи має на продаж „Курник вязивницкий“ у Вязівници. Можете також поспитати в краєвім товаристві годївлї дробу у Львові або в товаристві для годївлї дробу в Ярославі. Пан П. К. єсть тепер управителем школи в Рожнїтові, почта Струтин вижний. Чи він і тепер займає ся годївлею дробу не знаємо.

Лїтература господарска.

Ґазети господарской вийшло ч. 2 і містить в собі: Що може хлїборобів з біди виратувати? — Длячого уживає ся штучних навозів? — Як живити дійні корови в зимї? — Ради і вказівки. — Питаня і відповіди. — Новини економічні. — Інформациї торговельні.

Приписи о заразї свиньскій: Jan Guckler, c. k. starszy komisarz powiatowy, Przepisy o pomorze świń — подає всю науку потрібну для тих, що займають ся годївлею безрог. Цїна 40 с.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **Цїна збіжа** у **Львові** 18 лютого: Пшениця 8·85 до 9·10; жито 6·75 до 6·90; овес 7·10 до 7·25; ячмінь пашний 5·60 до 5.75; ячмінь броварний 6·50 до 7·50; ріпак 13·25 до 13·75; льнянка 10·75 до 11·25; горох до вареня 8·50 до 13·—; вика 8·— до 8·50; бобик 6·— до 6·55; гречка 7·25 до 7·50; кукурудза готова 6·20 до 6·30; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 85·—; конюшина біла 50·— до 100·—; конюшина шведска 60·— до 95·—; тимотка 26·— до 36·—.

— **Цїна рогатої худоби** у Відни дня 10 лютого: На торг пригнано 2732 штук рогатої худоби, з того 684 галицких а 12 буковиньских. Торг був спокійний. Плачено за галицкі тучені воли: пріма 68 до 72 К.; секунда 59 до 67 К.; терция 53 до 58 К. За плїхші і селяньскі воли плачено по 46 до 50 К.; бугаї і корови по 38 до 60 К. (вімкöво 66 К.) за 100 кільо живої ваги без податку консумційного.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віден 19 лютого. З нагоди золотого весїля архикнязя Райнера, зложив вчера Цїсар о годинї 2-ій по полудни візиту архикняжій парі, і побув там майже три чверти години. Архикнязь приймав вчера богато депутаций.

Барцельона 19 лютого. Головні точки міста обсаджені войском. Прийшло до ужитя оружия. Погибли три особи, 35 єсть раєних, а з них 9 тяжко. Войску удало ся вкінци завести в містї лад.

Берлин 19 лютого. Буджет нїмецкого цїсарства викаже за послїдний рік 70 міліонів марок недобору. Єсть то найбільший недобір від часу істнованя нїмецкого цїсарства.

Капштадт 19 лютого. В послїдних битвах утратили Бури 15 людий убитих, 25 ранених і 200 полонених.

жали безконечно просторе подвіре і складали ся з многих комнат, котрі всї на то подвіре виходили, а де сидїло богато писарів зі своїми начальниками та працювали. Позаду того подвіря було підсїнє на стовпах, отверте з переду і подобало на веранду.

Тут звичайно сидів Анї коли судив, принимав урядників і післанців та й тих, що подавали якісь просьби.

Тай нинї сидів він тут, так що всї присутні могли єго видїти, на дорогоцїннім тронї, окружений численною дружиною, та споглядав на людий, котрих сторожі безпечности, що носили довгі палицї, впускали громадами на подвірє „високої порти“ і знов їх звідтам виводили.

Що він тут видїв і чув, не було нїчого веселого, бо з кождої громадки, що окружала якого писаря ніс ся плач і нарікане. Лиш дуже мало було таких людий, котрі могли щось розповісти про добичу, яка дістала ся їх своякам.

Більшу часть тих, що тут посходили ся сполучала ніби якась невидима сїть, виплетена із смутку та сльоз.

Тут нарікали мужчини і мастили собі чоло порохом, там жінки роздирали на собі одїж та заводили і вимахуючи заслонами голосили: Ах, мій мужу! Ах, мій тату! Ах, мій брате!

Родичі, що дістали звістку про смерть свого сина, кидались одно другому на шию, старці рвали собі волосє з голови та бороди, молоді жінки бились по чолї та в груди або кидались на писарів, що читали, щоби побачити на власні очи імя того чоловіка, котрого любили, а з котрим приходилось їм на вікп розлучити ся.

Там, де найголоснійші чути було жалі, показував ся зараз якийсь чоловічок, Катутин карлик, Нему, що невтомимо бігав від одної громадки до другої.

Тепер станув він коло якоїсь женщини з лїпшого стану, що заливала ся сльозами, а котрої чоловік погиб був в послїдній битві.

— Умієш читати? — спитав він єї. — Он там на горі на архітраві виписане імя Рамзеса зі всїма єго титулами. Він називає себе „подателем жизни“. Ну, то правда! Він уміє щось нового сотворити: вдовицї, бачиш, бо каже їх чоловіків убивати.

Заким ще здивована жінка могла єму щось на то сказати, опинив ся він вже коло якогось засумованого мужчини та сїпнувши єго за одїж говорив до него: Здоровійших та красших хлопців, як твої, що погибли, ще нїколи не було в Тебах. Мори-ж твого наймолодшого голодом, або зроби з него калїку, а нї, то й єго поведуть до Сириї, бо Рамзесови треба богато здорового египетского тїла для сирийских стервяків.

Старий, що доси стояв тихо в покорі, затиснув кулаки; а карлик показуючи на намістника відозвав ся знову: Як би оттой правив державою, то не булоби тілько сиріт та жебраків над Нїлем. Нинї ще єго сьвята вода солодка, але незадовго стане солона як у мори на півночи, від всїх тих сльоз, які над єго берегами будуть проливати ся.

Здавало ся, мов би намістник зачув ті слова, бо він встав із свого трона, і підняв руки в гору як той, що заводить жалї.

Многі з присутних добачили той рух і голосний крик жалю роздав ся по широкім подвірю, з котрого зараз по тім вояки вивели людий, щоби зробити місце другим, котрі сюди тиснули ся.

Підчас коли ті збирали ся довкола писарів, сидів намістник Анї зі спокійною повагою на своїм престолї, окружений своєю дружиною і своїми писарями та уділяв авдиєнций.

Був то мужчина при кінци сорокових лїт і рідний вуйко короля.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. **Доставці Двора царско-російского**

Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греції, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
$^1/_1$	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
$^1/_2$	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
$^1/_4$	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
$^1/_8$	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Секстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37^1/_2$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за попередною вже офранковані. Замовляти **у М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).